

DANS LA LUNE

COUPLE

Irina RAPCEA

cl. a XII-a, LT „Boris Dânga”
Mențiune, secțiunea „Poezie – liceeni”

despre noi

ne vom pierde și noi prin lume
nu știu când va fi asta,
ne vom rătăci prin oameni
și străzi.

între noi drumurile se vor încâlci
vor fi râuri bătrâne,
o altă viață.

cu papucii în dinți,
cu o soartă nouă
ne vom întâlni peste douăzeci de ani.
vom râde copilărește,
vom povesti pe ce cărări am pășit,
ce pietre am cărat.

vom vorbi despre copii,
serviciu,
familie,
numai despre noi, nu!

nod în stânga

ploaia își face loc în ochi.

alerg prin timp
stânga prinde noduri
din ce în ce mai mult.

orașul e împletit cu vise
trece prin coaste
doldora de apă de ploaie.
mă hrănesc cu copaci uscați
și copiii fericiți.

moartea e o viață fricoasă
ce trăiește în mine.

eu

merg printre ruine
caut luna.
periodic mă închid
în penitenciare.

îmi place să zbor
ca glonțul.

câteodată mă așez la masă
flămândă de strofe
în schimb
primesc o pâine
pe care o așez în capace
și le pun la fereastră.

îmi place și pâinea uscată
care îmi amintește de unii oameni

uneori tac,
tac mult.

de când ai plecat

m-ai lăsat între drumuri late
ticsite cu oameni
gri și triști.

în seara aceea
am rupt apusul și umbra ta
le-am așezat în tabloul
cu zimbri și codri
ți-l mai aduci aminte uneori?

cearșafurile mai păstrează și azi
mirosul pământului tău.

de când ai plecat
am rămas cu apocalipsa
în mine.